

almindelig Luksusvare. Forbruget var nemlig ikke den Gang trængt ned i Samfundets lavere Lag. Senere er Ol derimod blevet anerkendt ogsaa af det andet Tings Flertal som ikke henhørende til disse almindelige Luksusgenstande. Men Stillingen i al Almindelighed i hele Venstres Toldpolitik gennem de forløbne 19 Aar har vel været den, at man til enkelte Tider kunde give tilskende, at man kunde være med til en Ølstat, men altid nærmest som en Dækning for hderligere Nedsættelser ud over Krigstoldstattsens Beløb. Man har altid forlangt Krigstoldstattsens Beløb udkæftet, en Nedsættelse svarende til det Beløb uden Erstatning. — For saa vidt man har krævet hderligere Nedsættelse, har man enkelte Gange erklæret sig villig til at kunne gaa med til en Ølstat. Men det foreligger der ikke noget om her. Nu gaar man uden videre med til en Ølstat, som ikke tager Sigte paa, at Staten nærmest tvinger nedad i Stebet for opad, for at afløse en af de retfærdigste Toldsatser, vi have; den staar dog i noget Forhold til Statteebnen, idet Sukkerforbruget er stigende med Statteebnen. Denne Forandring, man altsaa stiller paa ved dette Forslag, er i mine Tanker værre end ingen. Derfor siger jeg: Dette Lovforslag indeholder ikke noget Fremskridt, men Tilbagekridt.

Med Henhyn til det andet Formaal, som dette Forslag skulde tage Sigte paa, og som blev antydet ved Forelæggelsen, nemlig at det skulde være en Løstestang for Genemførelsen af en almindelig Toldreform, skal jeg blot udtale, at Rendsgerningerne have jo vist, at det har været en meget uheldig Løstestang. Vi hørte jo nys den højtærede Finansminister udtale, at han havde opgivet Haabet i saa Henseende — der vilde hengaa mange Aar, sagde han, inden vi kom til en almindelig Toldreform — og vi hørte for saa Dage siden — ja, det er dog nogle Dage siden — den ærede Ordfører for det Udvalg, som har været nedfat her i Tinget angaaende Behandlingen af en almindelig Toldlov (Makten), under Flertallets almindelige Tilslutning, under livlige „Hør“ fra dette Tings Medlemmer udtale, at dersom Forhandlingen nu ikke førte til noget Resultat, saa vilde han ønske, at der ikke blev gjort noget Forsøg saa hastigt igen, at vi saa i de kommende Tider maatte blive fri for disse gentagne Forsøg. Det var, som sagt, under dette Tings livlige Tilslutning, det blev sagt, og det var de sidste Øtringer, der fremkom her i Salen ved Toldlovsforslagets Behandling. Og naar vi saa dernæst have hørt den ene af Forslagets Fædre i det andet Ting tillige ud-

tale, at vi kunde være sikre paa, at nu blev der ingen Toldreform i de første 10 Aar, saa synes det, som om der mellem alle Parter af dem, som have haft særlig Del i Forhandlingerne om det foreliggende Forslag, er Enighed om, at en Toldreform kunne vi skyde en hvild Bind efter i mange Aar. I Stedet for at Forslaget altsaa skulde være en Løstestang for en almindelig Toldreform, har Erfaringen bekræftet, hvad jeg og mine Venner vare sikre paa, da Forslaget blev fremlagt for Rigsdagen, at Forslaget vilde hidrage til at hindre en almindelig Toldreform. Forslaget har væltet Toldreformen i Grøften i Stedet for at løfte den op.

Ja, videre skal jeg ikke udtale mig, men i Henhold til disse Betragtninger skal jeg slutte med at sige, at det er en Selvfølge, at jeg ikke kan give Forslaget min Tilslutning i den foreliggende Form.

Formanden: Den ærede Finansminister har ønsket at gøre en kort Tilføjelse til sine tidligere Bemærkninger.

Finansministeren (Estrup): Jeg vil gøre den højtærede Formand og det høje Ting en Undskyldning for, at jeg, da jeg før havde Ordet, glemte at vende Bladet og derved undlod at nævne iblandt de efter min Mening nødvendige Ændringer i Loven denne, at § 3 maatte fuldstændig udgaa.

J. Pedersen: Som den højtærede Finansminister begyndte med at fremhæve, er den Tanke, der ligger til Grund for dette Lovforslag, ingenlunde fremmed for dette Ting. Den højtærede Minister anførte, hvorledes han i det Forslag til en Toldreform, som sidste Efteraar blev fremsat her i Tinget, har stillet en Paragraf ind, der gik ud paa en Omlægning af Toldsatser, en Omlægning, der for en Del gik i samme Retning, som her foreslaaet. Og ligesom dette er fremkommet fra den højtærede Ministers Side, saaledes er der ogsaa fra dette Ting gentagne Gange kommet Antydninger i samme Retning. I den Bestæntning, som dette Tings Toldudvalg afgav den 20de December 1889 over Forslaget om en Ølstat og Forhøjelse af Brændevinsstaten, udtalte Flertallet sin Beredvillighed til, dersom det skulde vise sig, at en Toldreform var uigennemførlig, da at udtage af Toldforslaget visse Brugsartikler til dermed at kompensere den forhøjede Stat, man ventede at saa ind, dels ved Ølstaten og dels ved den forhøjede Brændevinsstat. Man nævnedes den Gang eksempelvis en